

Suurimmat urheilijat — parhaimmat sotilaat! Gunnar Höckert, Berliinin olympialaisten 5000 metrin voittaja v. 1936 kaatui Suomen vapauden puolesta 1940. Yhtä väijäämättömästi ja sitkeästi, mainehikkaasti ja vaatimattomasti kuin nämä miehet ovat kantaneet Suomen värejä voitosta voittoon, he ovat kaatuneet lippunsa puolesta: pikaluistelun maailmanmestari Wasenius, yleisurheilija Helle, olympiavoimistelija Uosikkinen, painija Nykänen, jalkapalloilija Rinne, keihäänheittäjä Mikkola, hiihtäjä Vierto, juoksija Jalkanen sekä yleisurheilija ja pituushyppääjä Tolamo

Sten Suvio, nyrkkeilyn olympiavoittaja 1936. Hän makaa vielä pahoin haavoittuneena sotasairaalsassa, mutta pyrkii jälleen rintamalle

Esa Seeste, luutnantti Karjalan rintamalla, vanha voimistelija kaikkien viime vuosien edustusjoukkueiden jäsen ja olympiamies.

SUOMEN URHEILJOITA

Se, joku tajuaa inhimillisen suuruuden ja sankaruuden merkityksen maailmassa, tuntee suurta ihailua Suomen pientä kansaa kohtaan, joka puolustautuu ylivoimaista vihollista vastaan. Kansa, jonka ankara työ ja vuosisatainen vapaustaistelu on terästänyt, käy nyt ratkaisevaa kamppailua. Koskaan ei vihollisen jalka ole enää polkeva Karjalan maata. „On maamme köyhä, siksi jää, jos kultaa kaivannet, sen vieras kyllä hylkää. vaan meille kallein maa on tää, sen salot, saaret, manteret ne meist' on kultaiset", sanojaan Suomen kansallishymnissä. Sen maan puolesta suomalaiset panevat henkensä alttiiksi, miehet etulinjoilla, naiset heti niiden takana. Sen puolesta he valittamatta kärsivät nälkää ja kuolevat ylpeinä.

Kokonaisen kansan sydän sykkii samaan tahtiin. Se sydän on urheilun terästämä. Suomalaiset eivät ole harjoittaneet urheilua suotta. He ovat urheilukentällä kokemansa vaihan asettaneet isänmaan palvelukseen. Heidän parhaat urheilijansa ovat myös parhaita sotilaita. Heidän kulmikkaat kasvonsa ja kapeat, siniset silmänsä ovat tähdätyt herkeämättä viholliseen ja heidän voimakkaat, ponnistuksiin tottuneet kätensä käsittelevät kivääriä yhtä varmasti ja tarkasti kuin painavampaa asetta. Suuria uhreja on tältä pieneltä kansalta jo vaadittu ja suuria uhreja siltä vielä vaaditaan, mutta urhoollisten taistelijain palkkana on oleva turvattu, kunniakas rauhan aika.

Carl Diem

Taisto Mäki. Hänellä on Nurmen legendaarinen maine, miehen, jolta hän on perinyt juoksutyylin, kovuuden, sisukkuuden ja elämäntavan. Hän on saavuttanut 5000 ja 10,000 metrin maailmanennätykset. Nyt hän harrastaa viestijuoksua rintamalla

Sulo Nurmela, suuri hiihtomes-tari, pitkänmatkantyylin uran-uurtaja, taisteli koko talven Suo-menlahden jäällä. Pikamarssis-sa lääkintäaliupseeri vei haa-voittuneensa rintaman taakse

Matti Järvinen, voittamaton keihäänheittäjä. Hänen maa-ilmanennätyksensä on 77.23. Hän on esimerkiksi innos-tanut Suomen nuorisoa suuriin urheilusuorituksiin ja joh-taa nyt luutnanttina komppaniaansa Karjalan rintamalla

Paavo Nurmi, juoksija, joka kerran hallitsi yksinvaltiaana koko maailman hiihimurskaratoja kesktpitkistä pisim-piin matkoihin. Miehestä, joka teki juoksusta sankaritarun ja juoksi itse ennätyksestä toiseen, tuli myöhemmin Vieru-mäen urheiluopiston opettaja ja nyt hän on suojeluskunnassa kouluttajana ja vääpelinä. 12—17 vuoden ikäiset sotilaspojat, jotka lähetetään rintamalle viestinviejiksi ja läheteiksi, perehtyräl hänen johdollaan sotilaalliseen komentoon

Matti Mikkola, jonka tässä näemme vielä tovereittensa parissa (kuvassa oikealla). Järvisen oppilas, oli nuoren keihäänheittäjäpolven lahjakkain edustaja. Nuoruudestaan saakka hän oli innostunut ilmailuun. Marraskuun 3. pñä 1941 ilmoitettiin päämajan tiedoituksessa: „Aliupseeri Mikkola ei ole palannut vihollislennoltaan”